

Sygn. akt I C 11/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa B. w G.

przeciwko J. Z.

o zapłatę 1226,52 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

B. w G. wniósł pozew przeciwko J. Z. o zapłatę kwoty 1.226,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podał w uzasadnieniu, że pozwany nie spłacił pożyczki, zaciągniętej w dniu 16.03.2014r. Wierzytelność z tego tytułu została sprzedana powodowi w dniu 30.3.2017r. w kwocie 1194,43 zł, w tym: 1014,29 zł, tytułem kapitału; 180,14 zł, tytułem odsetek umownych, naliczonych przez poprzedniego wierzyciela w okresie od dnia zawarcia umowy pożyczki do dnia sprzedaży wierzytelności, w wysokości zgodnej z umową pożyczki. Od dnia nabycia wierzytelności, powód kontynuował naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty kapitału – na dzień wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wyniosła 32,09 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zarzucił, że zawarł umowę pożyczki z opcją obsługi pożyczki w domu – ostatni raz pracownik pożyczkodawcy przyszedł do niego po ratę w dniu 1.04.2015r. Od tego momentu nikt nie zjawił się u pozwanego po ratę. Podał, że chciał spłacać pożyczkę, ale bez jego winy nikt ze strony pożyczkodawcy nie zgłaszał się po odbiór rat.

Bezspornym było, że pozwany zawarł z (...) Finanse Sp. z o.o. Sp. k. w P. umowę pożyczki pieniężnej nr (...), w dniu 16.03.2014r. Pozwany otrzymał do dyspozycji kwotę 1400 zł i zobowiązał się do spłaty kwoty 2931,76 zł, w tym: kwoty 1012,41 zł, z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu. Spłata następować miała w tygodniowych ratach wyłącznie gotówką za pośrednictwem przedstawiciela w miejscu zamieszkania pożyczkobiorcy (k. 37-38). Poza sporem było, że strona powodowa jest następcą prawnym pożyczkodawcy.

Sąd ustalił:

Zgodnie z umową pożyczki, zawartą z opcją obsługi pożyczki w domu, w okresie od 16.03.2014r. do 1.04.2015r., do pozwanego przychodził z wizytą przedstawiciel pożyczkodawcy, odbierając od pozwanego i kwitując odbiór rat tygodniowych w Karcie spłat klienta. Do czerwca 2014r. przychodził przedstawiciel o nazwisku (...), następnie przedstawiciel o nazwisku (...).

Dowód: karta spłat klienta (k. 84)

W dniu 11.09.2017r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych na dzień 11.09.2017r., stwierdzając, że na podstawie umowy cesji nabyła od (...) Finanse S.A. wierzytelność przeciwko dłużnikowi – pozwanemu w kwocie 1226,52 zł.

Dowód: wyciąg (k. 35)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Poza sporem było, że pozwany zaciągnął ważne zobowiązanie wobec poprzednika prawnego powoda do spłaty tygodniowych rat z tytułu zawartej w dniu 16.03.2014r. umowy pożyczki, łącznie w kwocie 2931,76 zł. (art. 720§ 1 kc w zw. z art. 509 kc i art. 6 kc). Poza sporem było także, że pozwany nie spełnił świadczenie, zgodnie z zobowiązaniem. Jak ustalono na podstawie przedłożonej przez pozwanego Karty spłat (k. 84), w okresie od 16.03.2014r. do 1.04.2015r. spłacił łącznie kwotę 1947,77 zł w ratach wpłacanych w gotówce na ręce przedstawiciela pożyczkodawcy, który przychodził do domu pozwanego po odbiór pieniędzy, zgodnie z zawartą umową. Pozwany zarazem zarzucił, że dalsze płatności ratalne nie były przez niego realizowane, ale nie z jego winy, gdyż on był w gotowości do spłat rat, ale wobec braku wizyt przedstawiciela pożyczkodawcy nie mógł zrealizować swojego obowiązku. Należało zatem przyjąć, że nienależyte wykonanie umowy było następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc w zw. z art. 720 kc).

Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego (art. 471 kc). Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej (tj. powstania szkody, w postaci uszczerbku majątkowego, spowodowanej niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika, oraz istnienia związku przyczynowego), w świetle art. 6 k.c., spoczywa na wierzycielu, jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne (wyrok SA w Lublinie z dnia 19 lutego 2013 r., I ACa 717/12, LEX nr 1314796). Musi on zatem udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia. Strona powodowa przedłożyła w niniejszej sprawie dowód, w postaci umowy pożyczki pieniężnej, zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda, czego pozwany nie kwestionował. Zgodnie z umową, łączne zobowiązanie pozwanego wynosiło 2931,76 zł, która to kwota miała być spłacona w ratach tygodniowych. Pozwany zobowiązał się do spłaty całkowitej kwoty pożyczki wraz z należnym oprocentowaniem, opłatą przygotowawczą, kosztem ubezpieczenia i opłatą za obsługę pożyczki w domu (w kwocie 1012,41 zł). Zobowiązał się dokonać spłaty w 52 ratach tygodniowych, przy czym spłata następować miała wyłącznie gotówką za pośrednictwem przedstawiciela pożyczkodawcy w miejscu zamieszkania pożyczkobiorcy. Zgodnie z umową, opłata za obsługę pożyczki w domu stanowiła wynagrodzenie, pobierane przez pożyczkodawcę, w przypadku wyboru przez pożyczkobiorcę obsługi pożyczki w domu oraz jej wykonania. Miejsce spełnienia zobowiązania zostało więc wyraźnie oznaczone w umowie jako miejsce zamieszkania pozwanego. Strona powodowa w żaden sposób nie odniosła się do zarzutu pozwanego, nie wykazała też, że umowa – w zakresie obsługi pożyczki w domu – została wykonana należycie przez pożyczkodawcę (art. 6 k.c.). Pozwany przedstawił dowód z pokwitowania na okoliczność, że tylko do 1.04.2015r. przychodził do niego przedstawiciel pożyczkodawcy w celu odbioru rat. Zarazem w całej kwocie, przewidzianej do spłaty pożyczki, zawarł opłatę za wykonanie umowy w zakresie obsługi pożyczki w domu w całym okresie obowiązywania umowy i to w niebagatelnej kwocie 1012,41 zł. Skoro pożyczkodawca nie wykonał należycie swojego zobowiązania, za co naliczył sobie stosowne wynagrodzenie, i nie odbierał rat pożyczki zgodnie z umową, to nie może obecnie domagać się zasądzenia z tego tytułu od pozwanego. Nie można tu też mówić o opóźnieniu dłużnika ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, rodzącego co do zasady obowiązek zapłaty odsetek (art. 481 kc). Mając powyższe na uwadze, uwzględniając zarzut pozwanego, że nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc), powództwo oddalono.

Niezależnie od powyższego, strona powodowa błędnie przyjęła, że wystarczającym dowodem na okoliczność istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Dokument ten, podpisany przez K. B. – pełnomocnika powoda, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc). Art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.), w części, w jakiej nadawał moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym, prowadzonym wobec konsumenta, został uznany – wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., P 1/10, OTK-A 2011/6/53, Dz. U. 2011/152/900, za niezgodny z Konstytucją RP. Przedstawiony przez stronę powodową dokument nie ma zatem szczególnej mocy dowodowej, przewidzianej w art. 244§1 kpc. Dokument ten nie stanowi więc – jak chciał powód – dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone.